

Met de kinderen naar Benin

voorbeeldreis

Zullen we een spelletje doen? Ik ga je vertellen over een land en jij gaat raden welk land dat is. Ik ben in een van de kleinere landen van een werelddeel. Het is niet echt klein hoor, ongeveer drie keer zo groot als Nederland en 3½ keer België. Maar hier is dat klein. Beneden - dat is het zuiden - ligt het aan een oceaan en boven, het noorden dus, grenst het aan twee andere landen. Aan de

linkerkant heeft het een buurland en aan de rechterkant ook een. Het land is smal en lang. En als je er van boven naar beneden doorheen rijdt, kom je steeds andere dingen tegen. Andere landschappen en andere mensen, want ze hebben hier heel veel verschillende bevolkingsgroepen. Ze hebben allemaal een donkere huid en voor mij zijn ze allemaal even aardig.

Er is ook van alles te doen. Bij de oceaan kun je fijn zwemmen. En in het noorden kun je olifanten kijken. Daar is een heel groot natuurpark. Er woont zelfs een leeuw! Dat is niet het enige wat bijzonder is. Er is veel meer. Zoals een dorp in een meer, waar alle huizen op palen gebouwd zijn. Ze hebben daar geen straten. Alle mensen hebben er een boot en de kinderen gaan er

met de boot naar school. En er is een ondergronds dorp in dit land.

Weet je al waar ik ben? Nog niet? Dan zal ik nog wat vertellen over hoe het hier vroeger was.

Toen maakten de bevolkingsgroepen nog wel eens ruzie met elkaar. Dan stalen ze elkaars spullen, en ook de vrouwen en kinderen. Daarom zijn er in een deel van dit land huizen met hele kleine deurtjes. Dan konden de aanvallers niet zomaar naar binnen stormen. Dat zijn sowieso hele speciale huizen, want ze zijn gemaakt van leem, een soort bruine modder en ze hebben twee verdiepingen! Ze worden helemaal met de hand gemaakt, door de mensen zelf.

Weet je waarom ze vroeger mensen stalen? Om te verkopen! Die gestolen mensen werden dan over de oceaan in een boot helemaal naar Amerika gebracht. Daar moesten ze heel hard werken zonder dat ze er geld voor kregen. Dat heette slavernij. Die mensendieners werden daar rijk van. Gelukkig is dat nu allemaal verboden en kunnen de mensen hier in vrede leven. Daarom kunnen wij er ook op vakantie naar toe! Wist je trouwens dat ze een heleboel koningen hebben hier? Dat zijn koningen van de voodoo. Voodoo is een geloof, net als christelijk of moslim, maar dan anders. Op 10 januari is het in het hele land feest. Dan is het nationale voodoo-dag.

Weet je nou al waar ik ben? Nee? Zal ik het maar vertellen dan?

Ik ben in Benin, in Afrika!

In het kort

1. reis naar Cotonou
2. Cotonou - Porto Novo
3. Porto Novo - Ganvié
4. Ganvié - Dassa
5. Dassa - Atakora bergketen
6. Atakora bergketen - Parc Pendjari
7. Parc Pendjari - Natitingou
8. Natitingou
9. Natitingou - Pays Somba
10. Pays Somba - Abomey
11. Abomey - Grand Popo
12. Grand Popo
13. Grand Popo - Ouidah
14. Ouidah - Cotonou - vertrek
15. thuiskomst

Van dag tot dag

Dag 1: reis naar Cotonou

Het is een spannende dag! We gaan met het vliegtuig naar Afrika. Dat is best een lange reis, want we moeten natuurlijk ook eerst naar het vliegveld toe met onze tassen en koffers. Op het vliegveld van Cotonou, dat is de hoofdstad van Benin, worden we opgehaald door onze chauffeur en onze gids. Samen met hen gaan we op ontdekkingsreis. Zij spreken de taal en ook kennen ze de weg. Ze gaan goed voor ons zorgen nu we hier in hun land op bezoek zijn. En ze gaan ons ook alles uitleggen, zodat we over een paar weken een heleboel over Benin weten en ook heel veel leuke dingen hebben gedaan. Jippie, ik ben in Benin!

overnachting: Cotonou

Dag 2: Cotonou - Porto Novo

Vanochtend kunnen we een beetje wennen en gaan we de stad bekijken, maar voordat we dat gaan doen moeten we eerst geld wisselen. Ze betalen hier namelijk met CFA's. Net als in andere landen in dit deel van Afrika. Voor een euro krijgen we er ongeveer 650. Papa en mama krijgen zelfs biljetten van 10.000 CFA. We zijn heel rijk hier.

Sommige mensen kijken naar ons, want ze zien niet elke dag blanke kinderen. Ze zijn heel nieuwsgierig naar ons, net zoals wij naar hen. Ze hebben allemaal donkerbruine ogen en bijna zwarte haren en hun huid is donker en veel dikker dan die van ons. Zullen we even bij iemand gaan voelen?

Cotonou is een hele grote stad en we kunnen kiezen wat we willen zien: de kathedraal Notre Dame, de centrale moskee of de grote markt bijvoorbeeld.

Later vandaag reizen we naar Porto Novo. Dat is maar een klein stukje rijden.

overnachting: Porto Novo

Dag 3: Porto Novo - Ganvié

Porto Novo wordt ook wel de administratieve hoofdstad van Benin genoemd. Dat komt omdat hier het Assemblée Nationale zit, dat is zeg maar de regering.

De gebouwen zien er hier anders uit. Afrikaans-Braziliaans heet dat. Er is hier ook een Koninklijk Paleis, dat is van een van die koningen, waar ik al over vertelde. We kunnen ook het oude stuk van de stad bezoeken.

Niet zo ver hier vandaan is een plaats met de naam Adjara, daar is een keer per vier dagen een markt, waar ze allemaal handgemaakte spullen verkopen. Misschien is dat vandaag wel en kunnen we daar kijken voor we verder gaan.

Ik ben eigenlijk een beetje ongeduldig. Straks gaan we namelijk naar zo'n paaldorp. Kun je je daar iets bij voorstellen? Die huizen zijn gemaakt van hout en staan op palen in het water. Zelfs de boodschappen worden gedaan met een boot. Ze hebben er een drijvende markt. Dat zijn boten, waar je spullen kunt kopen. Er zijn ook wel wat winkeltjes, die staan ook op palen.

Dat dorp ligt in het Noukoué-meer en het water is er zout. De mensen die er wonen zijn van de Toffinou bevolking.

Wij gaan met een boot over het meer naar dat dorp en daar gaan we slapen in een hotel op palen.

overnachting: Ganvié

Dag 4: Ganvié - Dassa

Toen ik gisteravond in bed lag, hoorde ik de golven van het water. Net als wanneer je in een boot bent of aan het strand.

Na het ontbijt gaan we weer weg. Dan komt de boot ons ophalen en varen we terug. Met de auto gaan we naar Dassa. Dat is ongeveer 160 kilometer rijden.

Bij Dassa zijn 41 heuvels, dat zijn rotsheuvels, collines noemen ze dat hier. Zo'n heuvel gaan we met de gids beklimmen. Dan kunnen we vanaf de heuvel naar de stad kijken en er is ook nog een gebouwtje op de heuvel, ze noemen dat een paleis. Daar bewaren ze houten beeldjes. Dat is van het vooedoogeloof. Ze gebruiken die beeldjes in ceremonies. Ik weet niet precies wat dat is, maar ik ga het aan de gids vragen. Hij kan het me vast uitleggen. Misschien is het net zoiets als de beelden van Jezus in de kerk.

We gaan ook naar een klein museum, waar ze een groot houten paard hebben. Dat paard is vroeger gemaakt voor een koning. Hij wilde een paard hebben, dat nooit ziek zou zijn en nooit dood zou gaan. En zo kwam het dat hij een houten paard kreeg. Die koning is al heel lang dood, maar zijn familie zorgt nog steeds goed voor het paard. Je kunt niet eens zien dat het al zo oud is. Er is in Dassa trouwens ook een koninklijk paleis, maar die paleizen zijn niet zoals bij ons. Het lijken meer gewone gebouwen. Hier is het heel luxe als een huis van cement gemaakt is. Lang niet iedereen kan dat betalen.

overnachting: Dassa

Dag 5: Dassa - Atakora bergketen

Vandaag gaan we een heel eind rijden, wel bijna 400 kilometer. Dat is niet zo erg, want er is onderweg van alles te zien. Het landschap is heel anders dan bij ons en het verandert ook telkens. We rijden zo ver naar het noorden van Benin, omdat daar een heel groot bos is. Dat noemen ze een natuurpark. Er wonen olifanten en zelfs een leeuw. En ook nog heel veel andere dieren, zoals nijlpaarden. Morgen gaan we daar heen. Vanavond gaan we slapen in Tanguiéta, dat is een plaats vlakbij het park.

We zitten vandaag niet alleen maar in de auto hoor. Er zijn vast leuke plekken die we kunnen bekijken en natuurlijk moeten we ook eten en drinken. We mogen het ook aan de chauffeur vragen als we even willen stoppen.

overnachting: dorp in de Atakora

Dag 6: Atakora - Parc Pendjari*

Dag 7: Parc Pendjari - Natitingou

We zijn vanochtend heel vroeg opgestaan om naar het park te gaan. Om dieren te zien is het namelijk het beste om heel vroeg of aan het eind van de middag het park in te gaan. Overdag is het te warm voor ze. Dan zoeken ze een rustig plekje in de schaduw op en zie je ze bijna niet. Dus zijn wij vanochtend heel vroeg gaan kijken.

We zijn hier twee dagen. Zo kunnen we elke keer ergens anders gaan kijken. Het is namelijk een heel groot bos en er zijn plekken, waar de dieren graag komen, bij het water bijvoorbeeld, om te drinken. Die plekken gaan we bezoeken.

Ik hoop dat we heel veel dieren gaan zien. Olifanten, nijlpaarden, gazelles (die lijken een beetje op herten) en nog veel meer. En misschien zelfs wel een leeuw!

Onze tweede parkdag sluiten we af met een bezoek aan de watervallen van Tanougou, dat spreek je uit als Tanoekoe. Daar kunnen we ook zwemmen.

Daarna rijden we naar Natitingou.

overnachting dag 6: Parc Pendjari

overnachting dag 7: Natitingou

Dag 8: Natitingou

Vandaag een vrije dag in Natitingou. We mogen zelf kiezen wat we willen doen. Lekker uitrusten of misschien kunnen we wel ergens bananenoliebolletjes proeven. Volgens onze gids is dat heel lekker. Die heten hier beignets de banane, dat is in het Frans.

Er is ook een plek waar ze bier maken. Dat is anders dan het bier bij ons. Ik ben nog te jong om te proeven. Maar het is wel leuk om te kijken hoe het gemaakt wordt. Ik vond het al moeilijk om die oliebolletjes op z'n Frans uit te spreken, maar dat bier heeft helemaal een rare naam. Het heet Tchouckoutou. Dat klinkt ongeveer als Tsjoekoetoe. Ik dacht eerst dat de gids het over het geluid van een trein had.

overnachting: Natitingou

Dag 9: Natitingou - Pays Somba

We gaan vanochtend naar de watervallen van Kota toe. Daar kunnen we picknicken en zwemmen. Om er te komen gaan we een stukje lopen, want het pad is te smal voor auto's. Het is er heel mooi.

Vanmiddag reizen we verder. Dan gaan we naar het Sombaland. Dat is het land van de Somba. Weet je nog dat ik vertelde over die huizen met twee verdiepingen. Die met die kleine deuren, waar je moet bukken om binnen te komen? Daar gaan we heen. Ik wil dat wel eens zien, want een huis wat gemaakt is van modder daar kun je toch niet in wonen? Of wel?

In het huis zijn de kamers rond. Het hele huis is zelfs rond. En om van de ene naar de andere kamer te gaan moet je bukken en klauteren. Het lijkt wel gymnastiek! De slaapkamer heeft niet eens een deur, dat is alleen maar een rond gat, waar je doorheen kruipt. Spannend hoor! Op het dak is een ronde schuur, speciaal voor de gierst. Dat is een soort graan, ronde korreltjes, die ze hier eten. Om iets uit die graanschuur te halen, moet je op een ladder klimmen en het rieten dak optillen.

Toen ik voor het eerst hoorde over deze huizen, dacht ik dat ze misschien in een museum zouden staan, maar er wonen echt mensen in. Als een jongen van deze

bevolkingsgroep wil trouwen, moet hij eerst heel lang sparen. Tot hij genoeg geld heeft om zijn eigen tata te bouwen. Tata is de naam voor zo'n huis. Ze noemen het ook wel Tata Somba. Een huis van de Somba. Pas als de tata klaar is, kan hij trouwen, want dan heeft hij een veilige plek voor zijn vrouw en voor hun kinderen.

overnachting: Pays Somba

Dag 10: Pays Somba - Abomey

We hebben vannacht geslapen in het land van de Somba en nu reizen we weer verder. We gaan een stukje naar het zuiden. Naar een stad, die Abomey heet. In die stad waren vroeger twaalf paleizen. In 1645 bouwde koning Houegbadja van Dahomey het eerste paleis. Zijn opvolger het volgende en elke opvolger daarna ook weer een. Dahomey was toen een heel groot koninkrijk, toen bestond Benin nog niet. Toen Frankrijk in 1892 kwam, moest de koning vluchten. Hij wilde niet dat de paleizen in handen van de Fransen zouden vallen en stak ze in brand. In een paleis wat nog heel is gebleven, is nu een heel groot museum. Het grootste van het land en daar kun je heel veel leren over hoe het vroeger was. Ze hebben er hele oude dingen en de gids geeft overal uitleg over. Vanmiddag gaan we daar heen.

overnachting: Abomey

Dag 11: Abomey - Grand Popo

Heb je wel eens gehoord van een ondergronds dorp? Hier vlakbij is er een en daar gaan we zo naar toe. Zelfs de mensen hier wisten niet dat het bestond. Totdat ze een weg gingen aanleggen en er

een bulldozer zomaar ineens in een heel groot gat verdween. Toen zijn ze gaan zoeken en ontdekten ze tussen de struiken en bomen in het bos ingangen naar andere ondergrondse huizen. Ze waren zo goed verstopt dat ze ze helemaal niet ontdekt zouden hebben als die bulldozer niet in zo'n huis terecht gekomen was.

We mogen straks zo'n huis van binnen bekijken, dan klimmen we over een ladder naar beneden. Het zijn een soort grotten en ze hadden er bij het bouwen heel goed over

nagedacht. Ze hadden zelfs een grot met water in hun huis.

Bij deze huizen is ook een bijzondere boom. Daar mag je alleen op blote voeten om heen lopen. Dat is een heilige plaats. Wel goed uitkijken hoor, want er liggen steentjes en takjes. Afrikanen hebben daar geen last van, maar die hebben veel dikkere voetzolen dan wij. Zij snappen dan ook helemaal niet dat wij heel voorzichtig aan doen.

Na het bezoek aan het ondergrondse dorp rijden we door naar een plaats die Grand Popo heet. Dat ligt aan het strand en er staan heel veel palmbomen.

overnachting: Grand Popo

Dag 12: Grand Popo

We blijven vandaag in Grand Popo. Kunnen we fijn aan het strand spelen en kijken bij de vissers. Er is hier ook een meneer, die voor zeeschildpadden zorgt. Dat doet hij omdat die bedreigd worden. De schildpadden komen altijd naar het strand om eieren te leggen. En er zijn mensen, die dan die eieren gaan zoeken om ze te verkopen als eten. Er zijn ook dieren die de eieren van de zeeschildpadden opeten. Daardoor zijn er nog maar heel weinig.

Die meneer in Grand Popo weet heel van de zeeschildpadden. Voordat iemand anders de eitjes kan opzoeken, doet hij dat. Samen met mensen die hem helpen. Hij neemt de eitjes dan mee naar huis. Net zolang tot de schildpadjes geboren zijn en ze groot genoeg zijn om terug te gaan naar zee. Dan laat hij ze vrij op het strand en kruipen ze de zee in. Dat is best wel wennen voor ze, want ze hebben nog nooit eerder golven meegemaakt

en ook zijn ze nog niet gewend om zelf voor hun eten te zorgen. En moeten nog leren om op te passen voor de grote dieren, die hun willen opeten. Niet alle schildpadjes worden groot, maar door de hulp van die meneer zijn er nu meer zeeschildpadden dan vroeger. Hij woont vlak bij het strand en wij kunnen best even gaan kijken of hij thuis is.

Iets verderop is een tribune gebouwd. Daar vieren ze elk jaar op 10 januari een groot feest als het voodoo-dag is in Benin. Dan komen er voodoopriesters en koningen met mensen van hun kerk hiernaartoe. Ze kleden zich heel mooi aan en er wordt gedanst en gezongen. Het lijkt dan wel een beetje op carnaval. En iedereen is blij, omdat het feest is. Bij dat voo-doofeest dansen er ook een soort grote strobalen. Nee, dat heet niet zo hoor, maar zo ziet het eruit.

Met allerlei kleuren. En weet je wat zo raar is, als ze die omkeren, dan zijn ze leeg van binnen. En toch bewegen ze. Ze heten trouwens zangbeto's. Ze zeggen dat het de geesten van de voorouders zijn, die in de zangbeto's zitten en dat we ze daarom niet kunnen zien.

overnachting: Grand Popo

Dag 13: Grand Popo - Ouidah

Gisteren vertelde ik over die zangbeto's. Weet je dat er bij het voo-doogeloof heel veel dingen zijn, die anders zijn dan bij andere kerken? In bijna elke plaats zijn er poppen. Die staan onder afdakjes of in kleine huisjes aan de kant van de weg. En bij die poppen ligt van alles. Stukjes stof en er staan soms stokjes in de grond. Ook liggen er flesjes. Die zijn bijvoorbeeld van sterke drank, die aan de pop gegeven wordt. Zo'n pop is het symbool van een idool of een god van het voo-doogeloof. Elk idool heeft zijn eigen betekenis. Als je bijvoorbeeld ruzie hebt met iemand, dan kan het zijn dat je niet goed voor een van de goden hebt gezorgd, dan moet je dat goedmaken met een offer en dan kan de ruzie weer bijgelegd worden. Je kunt die goden ook om hulp vragen. Bijvoorbeeld als je ziek bent. Of als je graag werk wilt hebben. Om precies te weten wat je moet doen, ga je naar een

voodoopriester of een voodookoning. Die kan praten met de goden en je dan vertellen aan welke god je een offer moet brengen.

In Ouidah waar we heen gaan, zijn heel veel mensen bij het voo-doogeloof. Daar gaan we vast van die huisjes zien. We mogen ze van dichtbij bekijken, maar ze niet aanraken. Er is hier ook een slangentempel, daarin

wonen van die hele grote slangen. Die zijn heilig.

Weet je waar Ouidah echt bekend van is? Hier gingen vroeger de slaven aan boord van de boten, die ze helemaal naar Amerika brachten. De mensen willen dat dat nooit meer gebeurt en daarom vertellen ze er nog steeds over. In het museum is er van alles over te zien. En er is een weg, die heet de slavenroute. Dat is bijna 4 kilometer. Over die weg moesten de slaven lopen naar de boot. Onderweg kwamen ze dan langs een put, waar ze zich moesten wassen, zodat ze schoon aan boord zouden gaan. En zo zijn er ook andere plekken, die speciaal zijn. Wij gaan die weg ook wandelen samen met de gids. Om te zien hoe dat voor de slaven was. We wandelen helemaal naar een poort. Als de slaven daar onderdoor waren, was er geen weg meer terug.

overnachting: Ouidah

Dag 14: Ouidah - Cotonou - vertrek

Het is alweer onze laatste dag in Benin. Vanavond gaan we met het vliegtuig weer terug. Daarom reizen we vandaag weer terug naar Cotonou. Eerst gaan we onze koffers inpakken. Daarna rijden we over de weg van de vissen naar Cotonou. Dat is een weg, die vlakbij het strand is. We komen door kleine dorpjes en op het strand zien we de vissers aan het werk. Er zijn heel veel palmbomen. Als we vanmiddag in de hoofdstad zijn kunnen we misschien nog een paar souvenirs kopen. Ze hebben er markten, waar heel veel mooie spullen te koop zijn.

Vanavond worden we naar het vliegveld gebracht. Dan nemen we afscheid van onze gids en chauffeur en gaan we weer naar huis.

overnachting: -

Dag 15: thuiskomst

Vanochtend zijn we heel vroeg met het vliegtuig geland. We zijn bijna thuis. Nog heel even en dan kunnen we onze vriendjes en vriendinnetjes vertellen wat we allemaal hebben meegemaakt. Zal ik op school vragen of ik mag vertellen over onze reis door Benin?

** Indien het park gesloten is (meestal juli t/m september), wordt het parkbezoek vervangen door bezoeken aan het Land van de Taneka en het Koninkrijk Kouandé.*